

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții: Prof. Găgiu Mariana
Pedagog Mirela Tatarici
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Sinca Maria
Prof. Mărghidanu Irina

Prof. Oprea Mihaela
Prof. Viorica Petrescu
Prof. Scriciu Ana
Prof. Rădoi Dorinel
Și celelalte cadre didactice

IUNIE 2017

NUMĂRUL 13

COPILĂRIA - VARA

Despre copilărie...

Copilăria este primăvară tinereții.

Alexandru Gh. Radu

Copilăria este inimă tuturor vârstelor.

Lucian Blaga

De unde sunt eu? Sunt din copilăria mea. Sunt din copilăria mea ca dintr-o țară.

Antoine de Saint-Exupery

Dacă păstrezi copilăria mereu cu tine, nu vei îmbătrâni niciodată!

Tom Stoppard

Autor desen:
Eftimie Ana, Semiinternat, PC

CONCERT DE 1 Iunie

Se-așează norii, spectatori
În primul rând și-și tot șoptesc
Ce minunat va fi concertul
Ce-l va da corul îngeresc.

Apare dirijorul Soare
Și ridicând bagheta lui
Dă tonul, îngerii să-nceapă
Să laude această zi.

Si cântă și slăvesc în cor
Copiii de pe-ntreg pământul
Și nu mai e trist nici un nor
Chiar fredonează și ei cântul.

La fel ca Soarele, tot cerul
Zâmbește astăzi fericit.
E pace-n lume, bucurie,
Că 1 Iunie-a sosit.

Fiți veseli astăzi dragi copii
Si tot mereu la fel să fiți!
Căci pentru voi și norii râd
Sub soare sunteți azi slăviți.

Autor:
Pedagog Tatarici Mirela

VACANȚĂ, SOARE, BUCURIE....

1. Atât de așteptată și iubită ești
Tu, zână cu baghetă lucitoare
Hai, fă un semn, că nu e greu!
De-aceea ți-a lăsat-o mândrul soare.
2. Doar printr-un semn din magica-ți baghetă
Tu, vară, anotimp al multor bucurii
Adus-ai iar vacanța așteptată
De-atâția mici, dar și mai mari copii.

3. Mulțime de bujori de munte
În Gara Fericirii azi așteaptă,
Sunt protejați de Lună și de Soare,
Ei sunt cea mai suavă șoaptă.

4. Azi duc pe umeri cunoștințe noi,
Bagajele atârnă mult mai grele
Purtate-s cu mândrie pe oriunde,
Tot anul au trudit doar pentru ele.

5. De dragul râsetelor ce vor răsună
Zâmbește iarăși vara fericită.
Cu chicotit, cu joc și veselie
Doar ei fac viața împlinită.
6. Copii, vacanța mult dorită a sosit!
Hai, aruncați surâsuri pe sub Soare!
Să-i scuturați mereu câte o rază,
Că e bătrân și nu-l vrem adormit.

7. Cât vom avea pe cer un mândru Soare
Și-n jur copii cu glasuri cristaline,
Cu-mbujorați obraji și ochi de stele
Atunci, nădejdea sigur nu mai moare.

Autor:
Pedagog Tatarici Mirela

Fiecare copil are o copilărie de care trebuie să se bucure. Nu fiecare copil are șansa să se bucure de copilărie. La mine însă, copilăria este minunată !

Eu sunt visătoare și îndrăgesc istoria, geografia și limba română. Chiar dacă sunt sensibilă, pasesc cu bine peste toate încercările. Ador să mă joc cu copiii de vârsta mea și să fac teatru.

Îmi aduc aminte de prima mea piesă de teatru, care se numea « Ailin și mama ei, Mulan », așa că am jucat-o și cu copiii de pe stradă.

Aceasta este copilăria mea, de care mă bucur și promit că o să rămână așa !

Autor: Iacob Raluca, clasa a V-a C

O copilărie minunată

Autor desen:

Stroescu Raluca, Semiinternat, I B

Jurnal de călătorie

Printre nave și marinari

Un gând de început...

Dragi cititori, prin acest jurnal vreau să vă împărtășesc aventurile mele de la mare, dintr-o călătorie la Constanța, în minivacanța de 1 iunie.

Joi, 1 Iunie

În portul turistic din Constanța...

La mare am ajuns cu trenul. Vremea a fost frumoasă, iar briza răcoroasă. Împreună cu părinții și bunicii am făcut o plimbare în portul Tomis. Ne-am așezat la o terasă, am băut câte un suc proaspăt și am admirat bărcuțe, vaporaze și iahturi. O pisicuță maronie se plimba și ea pe ponton, căutând de fapt mâncare. De pe faleză am privit marea, pescărușii și navele din larg. O doamnă cu doi câțeluși mi-a atras atenția, pentru că erau îmbrăcați cu hăinuțe caraghioase.

Vineri, 2 Iunie

În lumea filmelor de animație, cu viețuitoare marine...

În filmul „Deep, o aventură nesfârșită”, un pui de caracatiță, Deep, încearcă să își salveze regatul din oceanul Atlantic, de un vulcan și de o lavă roșie, ce trece de bureții de mare, care apără regatul. Alături de prieteni, un pește undiță, o domnișoară crevetă, un șarpe și o balenă, aventura în ocean se termină cu bine. Ce-am învățat? Caracatițele și creveții trăiesc în mări și oceane, balenele doar în oceane, iar în Marea Neagră sunt delfini și rechini pitici, numiți câini de mare.

Sâmbătă, 3 Iunie

La Muzeul Marinei Române...

Când am ajuns la Muzeul Marinei am văzut o clădire vopsită în albastru, cu un etaj. În curtea muzeului se află o fântână, iar în mijloc, o elice. În jur sunt băncuțe pentru vizitatori. La intrare m-a întâmpinat o doamnă drăguță, care mi-a făcut turul muzeului.

De la doamna ghid am aflat povești despre corăbii, nave și marinari. Aici am văzut multe obiecte: o barcă dintr-un trunchi de copac, numită monoxilă și lungă de 10 m, machete de corăbii și nave, marinari manechini, costume de scafandri, puști, tunuri, cârme și busole. Am aflat că și femeile marinar pot comanda nave, pe cele care descoperă bombe din mare și navele cu scafandri.!

Cel mai mult mi-au plăcut corăbiile grecești și romane cu vâsle, corăbiile cu pânze, dar și costumele marinarilor. Voi reveni cu plăcere

Impresii de călătorie...

Îmi place să călătoresc și să învăț lucruri noi. Recomand cititorilor să vină la mare și să viziteze portul Tomis, Muzeul Marinei și Cazinoul. Litoralul Mării Negre este frumos!

Îmi voi continua jurnalul de călătorie cu povești despre Acvariul și Delfinariul din Constanța. Să nu uit de Gloria, prietena mea, pe care o călăresc de când aveam 3 ani, la școala de echitație din Complexul muzeal de științe ale naturii...

Autor: Lazăr Sophia
Clasa a II-a B

Suflet de fată

Grădina bunicii e plină de flori,
Mireasma ce vine te-mbată,
Nu știu cum încap atâtea culori,
În râsul meu vesel de fată.

Grădina bunicii de flori este plină
Și soarele bun o-încălzește
Și zumzet se-aude de harnică-albină
Și totul în jur se trezește.

Nu știu cum pot ca să-ncapă
Atâtea culori,
În sufletul meu vesel de fată
Și atâtea flori.

Autor: Calma Sabina Florentina,
clasa a III-a A

Ultima filă sportivă din anul școlar 2016-2017

"CROSUL PRICHINDEILOR"

"Săptămâna altfel" este așteptată de toată suflarea școlară, dar în mod special de elevi, aceasta fiind o perioadă de activități diferite cursurilor obișnuite din timpul anului școlar.

ASSG 143 a organizat anul acesta **"CROSUL PRICHINDEILOR"**, competiție destinată celor mai proaspeți elevi ai școlii noastre, anume, cei din clasele pregătitoare.

Acțiunea a fost una reușită, toți elevii primind diplome la finalul competiției, mulți dintre aceștia evidențiindu-se pentru ca pe viitor să poată fi selecționați pentru echipa de cros a școlii.

Cupa Tymbark – flash interviuri

Intervievați Miruna Giugăl (III B) (portărița echipei claselor I-IV, fotbal feminin) și Ionuț Ghiță(IV B)(portarul echipei claselor I-IV, fotbal masculin) locul II la faza pe sector, respectiv locul IV la Cupa Tymbark 2016 fotbal.

R: Ținând cont că faci și tenis în paralel cu fotbalul la echipa școlii, cum te-a influențat sportul individual în cel de echipă?

M.G. : Nu m-a încurcat, dar nici nu pot spune ca m-a ajutat foarte mult, încerc să le iau pe fiecare în parte fără să confund regulile. Pot spune că m-am adaptat destul de ușor la fotbal.

R: Îți place postul de portar sau pe viitor te putem vedea și în teren?

M.G. : Nu, mă simt foarte bine în poartă, cu mingea la picior nu m-aș vedea prea curând, prefer să s-o prind, s-o arunc, cred că doar aici m-a influențat tenisul puțin.

R: Ce obiectiv ai pentru anul viitor cu echipa?

M.G. : Păi în primul rând să prind iarăși echipa, apoi dacă voi reuși acest lucru, cu siguranță ne dorim locul I, fără doar și poate!

R: Mulțumim și mult succes în continuare !

M.G. : Mulțumesc frumos !

Intervievat Ionuț Ghiță (clasa IV B)

R: Ai fost titularul postului de portar la Cupa Tymbark, începând de anul viitor faci pasul, cel puțin teoretic, către echipa mare, te vezi în lotul de 10, ținând cont că sunteți foarte mulți pe acest post ?

I.G. : Cred și sper să mă încadrez în primii trei portari, să pot prinde măcar lotul de 10, este o mândrie și o onoare pentru mine să îmbrac tricoul echipei școlii.

R: Privind puțin spre viitor, ce te vezi făcând peste 10 ani pe lângă școală, tot fotbal sau...?

I.G. : Îmi doresc foarte mult o carieră în IT, sunt pasionat de calculatoare și asta îmi doresc să fac, voi continua să fac fotbal, dar de plăcere, dar nu neg că dacă aș avea șansa să progrez și cu fotbalul n-aș rata-o.

R: Mulțumim frumos și mult succes în continuare !

I.G. : Mulțumesc frumos !

Intervievată Elena Bârzoî, clasa a VIII-a, componentă a echipei de fotbal feminin a școlii, rapidistă înfocată.

R: La ultima serbare din clasele gimnaziale doamna director v-a amintit numele echipei în fața unui public numeros, s-a mai întâmplat în clasele mici?

E.B : Nu, nu s-a mai întâmplat.

R: Sa înțelegem că practic ai debutat în echipa școlii abia în clasa a VIII-a și ai fost foarte aproape de a reprezenta școala la turneul final pe municipiu?

E.B : Da, am fost foarte aproape, din păcate n-am reușit.

R: Detaliază-ne puțin desfășurarea competiției!

E.B : Emoțiile au fost primul nostru adversar, toate fetele debutând într-un meci oficial de fotbal feminin, domn profesor încercând prin toate mijloacele să ne motiveze, să ne încurajeze pentru a putea face față competiției. În ciuda tracului de debut, am învins toate echipele întâlnite, ba chiar la scor, 4-0, 5-1, ajungând în finală, unde am condus până la ultima fază a meciului, dar lipsa de experiență și-a spus cuvântul chiar când nu trebuia, neștiind să gestionăm avantajul de un gol, am fost egalate la ultima fază a meciului, după care am pierdut la loviturile de departajare.

R: Oricum, pentru început este un rezultat bun, ce crezi că se v-a întâmpla anul viitor competițional, ținând cont că echipa pierde 3-4 jucătoare de bază, atât ca valoare, cât și ca vârstă?

E.B. : Este o pierdere destul de mare, dar am încredere că cele care rămân pot aduce școala noastră acolo unde îi este locul, pe prima treaptă, potențial și ambiție având din plin.

R: Dacă vei mai avea ocazia la liceu, te vei mai implica în astfel de activități sportive, în special fotbal?

E.B. : Da, cu cel mai mare drag.

R: În speranța că vei mai trece pe la sala de sport să-ți încurajezi fostele colege, îți mulțumim pentru amabilitate, pentru faptul că ai ajutat echipa noastră să prindă finala de anul acesta, si-ți dorim mult succes la evaluarea națională, dar și pe viitor.

E.B. : Cu siguranță o să trec. Vă mulțumesc și eu din suflet și le urez fetelor mult succes pe viitor !
Hai 143 !

Elena Bârzoî, a doua de la dreapta la stanga.

Interviu

Momentan este căpitanul echipei (V-VIII), dar își dorește ca într-o bună zi să îmbrace tricoul lui Dinamo București, fiind conștient că fără muncă și disciplină, talentul se risipește, Mario Crăciun căci despre el este vorba, și-a făcut puțin timp și ne-a răspuns la câteva întrebări.

"Când te apuci de fotbal îți sacrifici din timpul copilăriei, ești ocupat mai mereu cu viața sportivă."

"În fiecare zi am același program: mă odihnesc, mănânc bine, merg la școală și la antrenamente, este tot ce contează pentru mine."

"Îmi doresc ca într-o bună zi să ajung să trăiesc din fotbal, ar fi ideal să fac ce-mi place și să mă pot întreține din asta, dar sunt conștient că pentru a ajunge la un nivel cât mai înalt trebuie să fiu disciplinat, să duc o viață ordonată și să muncesc dublu față de acum".

**Mario Crăciun
Clasa a VII-a C**

R: Spune-ne unde și la ce vârstă ai început fotbalul?
M.C. : Fotbalul l-am început la Mircea Eliade, pe la 6 ani.

R: Cine te-a îndrumat spre fotbal?
M.C. : Sincer, nici nu mai știu cum m-am apucat, nu m-am gândit niciodată că voi face fotbal, dar mama a fost și este cea care mă sprijină necondiționat, iar pe această cale aș vrea să-i mulțumesc.

R: Să revenim la echipa școlii, când ai avut primul contact cu echipa reprezentativă școlară?

M.C. : Cred că prin clasa a I-a, dacă-mi amintesc bine, dar nu era același lucru ca acum, nu jucam meci de meci, prindeam greu echipa, dar ușor-ușor am început să mă impun.

R: Recent ai participat la două competiții fotbalistice cu echipa școlii, Olimpiada Națională a Sportului Școlar și la prima ediție a turneului MiniEuro 2020, ambele sfârșite cu eșecuri la limită, 0-1 și 1-2, ce ne poți spune?

M.C. : Da, așa este, dacă eram mai atenți în unele momente puteam ajunge mult mai sus, dar sper ca anul viitor să ne luăm revanșa, față de noi în primul rând și să câștigăm cel puțin o competiție.

R: Visezi ca într-o bună zi să îmbraci tricoul echipei.....
Da, clar visez ca într-o bună zi să îmbrac tricoul celor de la Dinamo București, suporterii fac o atmosferă excelentă, dar pentru mine asta nu contează foarte mult, îmi doresc să joc fotbal la cel mai înalt nivel.

R: Ce părere ai despre echipa de juniori a școlii(cls I-IV)?

M.C. : O părere foarte bună, sunt foarte talentați, sunt sigur că anul viitor vor face o figură foarte frumoasă.

R: Mulțumim frumos și succes în tot ceea ce ți-ai propus!

M.C. : Și eu vă mulțumesc.

Autor: Prof. Dorinel Rădoi

GÂNDURI, LA SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR ...

A mai trecut un an pentru elevii mai mari, pentru noi, cadrele, dar a trecut un an și pentru elevii mai mici. Un singur an Primul lor an școlar. Sunt sigură că vor adăuga și acest an în trăistuța lor cu amintiri, unde, umblând mai târziu își vor da seama că ... ”nu degeaba au fost copii”.

Bobocii, care în toamnă treceau pentru prima dată pragul școlii, apoi al clasei și unii dintre ei al semiinternatului, au înțeles că de la anul vor avea alte responsabilități decât în clasa pregătitoare.

Au avut timp, pe parcursul acestui an școlar, să-și dea seama că școala este ceva frumos, este un loc sacru de unde pornesc destinele spre viitor. Iar eu, am înțeles de mult o taină importantă. Acea că, vârsta la care se trece prima dată pragul școlii, este temelia educativă a întregii vieți.

Gândindu-mă că timpul este ireversibil și irepetabil, i-am stimulat mereu pe micuți pentru a privi înainte. Dar, deși timpul nu se mai poate întoarce, rămân și azi lucruri care se întâmplă ca și în trecut. De pildă, rolul dascălului, al pedagogului, rol care nu dispăre niciodată din educația pedagogică. El a fost și va rămâne ca formator de suflete. Căci așa cum afirma Tagore *”Omul își poate lua cunoștințele de la alt om așa cum bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, sufletul se modelează datorită sufletului altui om”*.

Parcă văd și azi inocentele priviri ale micuților venind pentru prima dată la semiinternat. Unii părinți i-au pregătit din timp. Au venit să mă cunoască pe mine, dar și clasa care le va fi ca o a doua casă, înainte de începerea anului școlar. Alții, au venit în prima zi de școală, nedumeriți, neînțelegând de ce trebuie să stea la semiinternat.

- Ce înseamnă ”semiinternat”? Adică mă internează? a întrebat un băiețel cu ochii plini de uimire.

L-am luat de mână, l-am dus în clasă, i-am prezentat bogăția acesteia, lucrările efectuate de elevii mai mari și i-am povestit câte lucruri frumoase și educative poate să cunoască un copil în acest ”Paradis”, după cum numesc cei mai mari dintre elevi semiinternatul.

Ei au știut să-i primească în fiecare an pe noii elevi cu multă căldură, le-au povestit că aici au legat multe prietenii și chiar dacă erau și ei confuzi la început, după scurt timp, fiind înconjurați de atâta dragoste parcă nici nu mai vor să plece acasă. Că jocurile, concursurile, ajutorul primit la lecții, toate activitățile educative desfășurate la semiinternat fac ca ei să se simtă ”acasă”. Adevărate încurajări pentru cei mici

Aceste cuvinte venite cu atâta sinceritate din sufletele lor, desigur, m-au bucurat enorm. Ascultându-i, m-am întrebat cum ar fi dacă n-ar pluti în aer neprețuita iubire, fără de care nu s-ar putea lucra cu copilul.

Nu-mi pot ascunde emoția și trebuie să mărturisesc faptul că, în prima zi când vin la semiinternat, printr-o caldă strângere de mână fiecare copil îmi transmite ceva din bagajul lui emoțional și temperamental. Privindu-i, am un sentiment de duioșie pentru ființele firave din fața mea, dar și unul de respect pentru ceea ce pot deveni.

Odată începând jocul, totul în clasă prindea viață, se transforma. Noii elevi începeau să uite că nu sunt acasă, intrau și ei în joc, pe chip le apărea zâmbetul, se integrau.

Și pentru că toți erau implicați într-o activitate cu sens, potrivită intereselor și vârstei fiecăruia, clasa era ținută mereu în armonie.

Copiii m-au încântat prin îndemânarea lor, ușurința cu care numărau (cei mici) sau participau la activitățile matematice. Concursurile de recitări, de povestit, de interpretare muzicală, jocurile de rol și multe alte activități au făcut ca timpul petrecut la semiinternat să fie cât mai plăcut pentru elevi.

Anul acesta au legat noi prietenii, s-au comportat ca niște frați în sânul familiei. Au devenit conștienți și interesați de propria lor formare și dezvoltare, s-au întrecut să corecteze greșelile altora, să critice în mod constructiv și să caute modele în exprimare la cei mai mari.

Revăd fiecare zi a acestui an școlar, cu bucuriile, împlinirile sau neîmplinirile ei. Pentru că, venind la prânz la semiinternat, îi simțeam din priviri dacă sunt bucuroși pentru notele primite sau triști pentru o notă cu care nu se puteau mândri. Așteptau nerăbdători să-mi povestească despre activitatea desfășurată la clasă.

I-am încurajat mereu, i-am învățat să depășească anumite momente care sunt inevitabile, căci influența pedagogului asupra unui copil este eternă. Sunt sigură că fiecare poartă în suflet o vorbă, un gest, o învățătură a mea, dar și a învățătoarei lui, pe care, devenind adult, o va transmite mai departe copiilor săi.

Acum, la sfârșitul anului școlar, fiecare elev a așternut într-o compunere gândurile, părerile despre activitatea desfășurată în acest an la semiinternat, felul cum s-a simțit aici.

Și pentru că munca este bine să fie răsplătită, le-am pregătit diplome, evidențiind felul prin care fiecare s-a remarcat. Unii au primit diplomă pentru "Cel mai bun povestitor", alții pentru "Cel mai bun recitator", "Cea mai bună voce", "Cel mai activ elev", "Cel mai îndemânatic", "Cel mai creativ", "Activitate și comportament excelent", "Magicianul literelor", "Magicianul cifrelor" etc.

Entuziasmul a fost și mai mare, având în vedere că după înmânarea diplomelor s-au bucurat de un mic carnaval, unde fiecare a trebuit să imite personajul pe care îl reprezenta.

Anul școlar s-a încheiat într-o atmosferă de bucurie, de mulțumire deplină. Și dacă el, floarea de om – minunea lumii este fericit așteptând vacanța pentru a împărtăși bunicilor, prietenilor tot ceea ce a deprins în acest an școlar, atunci înseamnă că o misiune a fost îndeplinită.

Dar, așa cum bine s-a spus, dacă pentru alții toamna este un anotimp al bilanțului, pentru educator, pedagog, toamna este anotimpul în care numeri bobocii în clasa pregătitoare. Ca în fiecare toamnă și la semiinternat vor sosi noi bobocii. De aceea, îmi propun un nou început.

Se mai spune că, ne-a fost dat nouă să trăim nu o copilărie, ci o salbă de copilării, căci, deși îți trăiești propria vârstă cronologică, ești antrenat permanent în copilărie.

Privesc înainte și mă gândesc la o altă toamnă, un alt început, încă o copilărie pe care o voi adăuga în salba mea de copilării.

Aștept iarăși tovărășia copiilor, pentru că ea este mereu "o cură de sănătate pentru suflet". Pentru ei trebuie să îndeplinim mereu îndemnul lui Rousseau: "Oameni, fiți umani!"

Autor: Pedagog Tatarici Mirela

**Autor poezie:
Ștefan Ana
Semiinternat.**

URAAA!...A VENIT VACANȚA!

Cea mai frumoasă perioadă școlară pentru elevi este vacanța!

După activitățile din Săptămâna „Școala Altfel”, care au pregătit perioada vacanței, a sosit în sfârșit și mult așteptata VACANȚĂ MARE! Acum fiecare poate să facă ceea ce a visat un an întreg.

Un grup de elevi ai școlii, din clasele I A, III A, III B, IV B, V C, însoțiți de doamnele Petrescu Viorica, Sinca Maria și Mărghidau Irina, și-a petrecut prima săptămână a lunii iulie în tabăra de la vila „Senator”, din stațiunea montană Predeal. Aici au desfășurat multe activități atractive și interesante.

Acesta este JURNALUL DE TABĂRĂ

ZIUA I

- Traseu București- Predeal
- Vizită la Muzeul Cinegetic „Posada”
- Distracție la „Fun Park”, Trei Brazi
- Drumeție la „Cabana Secuilor”
- Petrecere în pijamale

ZIUA a II-a

- Ploaie ☺
- Jocuri de cabană
- Ateliere de creație
- Minidisco

ZIUA a III-a

- Vizită la Peștera „Valea Cetății” Râșnov
- Brașov- Piața Sfatului
- „Paradisul Acvatic”- Brașov
- Minidisco

ZIUA a IV-a

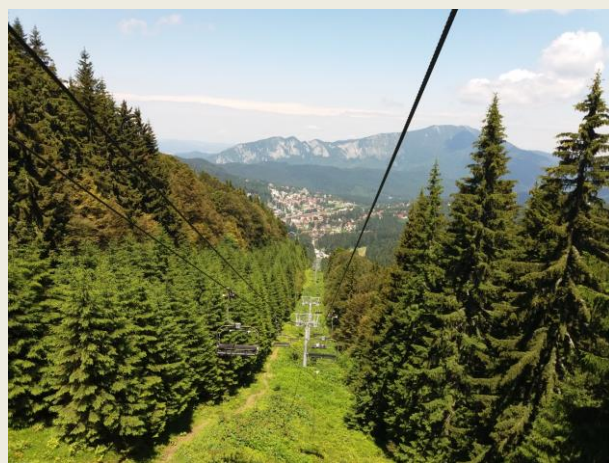
- Vizită la castelele Peleş și Pelișor
- Distracție în parcul din Sinaia
- Jocuri în aer liber pe pârtia de schi Clăbucet

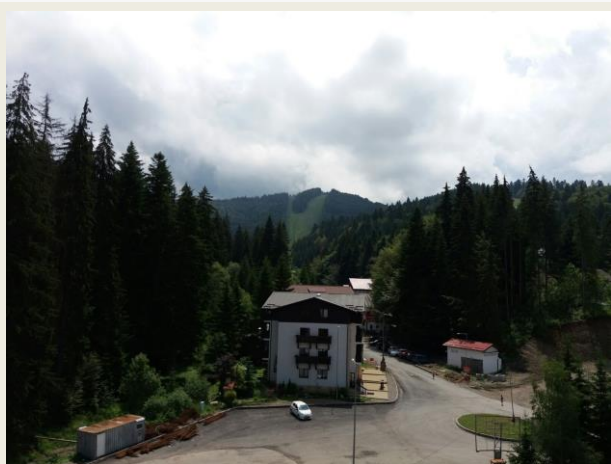
ZIUA a V-a

- Urcare- coborâre cu telescaunul pe pârtia de schi Clăbucet
- Seară distractivă

ZIUA a VI-a

- Drumeție la Cioplea
- Traseu Predeal- București

**LA REVEDERE, tabără dragă!
Ne vedem la anul!**

**Autoare, doamnele profesor învățământ primar,
Viorica Petrescu, Maria Sinca, Irina Mărghidanu**

